

буллы-ты, на кои-то до сего ся основавахъ критически-ты издырянія, то, за да ся придръжамъ отъ теченіе-то на рабо-ты-ты, азъ ся тука запирамъ, за да ся обрънѫ къмъ прѣвѣтъ полвина на заглавіе-то на това отдѣленіе, сир. къмъ начяло-то на Славянскѣ-тѣ писменность, на Славянско-то Богослуженіе и прѣвода на Св. Писаніе, а посль щѣ прѣминѫ къмъ вторѣтъ полвина.

ЗА ПИСМЕННОСТЬ-ТѢ.

Да бѣлежимъ прѣдметы-ты и мысли-ты съ знакове, — это ти писменность. Кой най напрѣдъ изнамѣри това искусство? Казватъ: Финикияне-ти; иска, ить ти гы изнамѣрихъ само зададъ себе си. Не, не така: нужда-та гы накара да изнамѣрятъ такывы знакове, и всякий главенъ народъ имаше свой родъ по' леснѣ, или по' мѣнѣ писменность; Финикияне-ти писали така (кой знае какъ?); Египтяне-ти инакъ (съ іероглифи); Кытайци-ти инакъ (съ свои знакове); Грьци-ти пакъ съ всѣмъ инакъ; и както стари-ти, така и всички-ти ти, Славяне-ти пакъ инакъ (съ рѣзы). На' народны-ты писменности, на' сѫще Славянска-та!

Отъ всички-ты тиа народны писменности най легки-ты и най лесны-ты бѣхъ двѣ: 1) Финикийска-та, у жител-ли-ты на Сирії или Ассирії; 2) Грьцка-та, у едни-ты Грьци. И двѣ-ты тиа бѣхъ приличны на леснотѣ-тѣ да правятъ слогове, думы, за тва и прѣдложенія, ить съ всѣмъ сѫ различни въ образование-то и въ писмо-то: одно отъ тиа различія е, че пръва-та връви отъ дѣснѣ-тѣ рѣкѣ къмъ лѣвѣ-тѣ, а друга-та отъ лѣвѣ-тѣ къмъ дѣснѣ-тѣ. Обаче всякий ся съгласява, че много по' лесио и по' скоро може да ся научи иѣкой да пише и да чете по послѣдни-тѣ тѣхъ ме-тодъ на писмо-то, сир. че послѣдня-та по' износя намъ.

Тая леснота и надминуванье на писменность-тѣ Сирійскѣ и Грьцкѣ бяше причина, та съсѣдни-ти народи пріяхъ отъ тѣхъ това прѣполезно искусство. Така много рано го пріяхъ отъ Ассирійци-ты съсѣди-ти имъ, Ереи и Перси, кога монархія-та Ассирійска прѣмина на тиа послѣдни-ты; а посль Арапи-ти, обаче съ иѣкои промѣненія, които обаче въ отно-